

The life of Loïc.

Loïc Devaux (25) creëert een kleurrijk, bevreedend universum waarin hij speelt met iconen en mensen uit de hem omringende populaire cultuur.

Eén groot verschil met de *pop art* stroming evenwel: waar *pop art* een eerder cynische ondertoon had, zijn Loïc's werken niet kritisch. Zijn werk is biografisch. Zijn figuren zijn helden. Vrienden, sporters, muzikanten, designers... hij bewondert ze en zet ze *larger than life* en met een knipoog op een piëdestal.

Dat doet hij in een geheel eigen vormtaal, waardoor z'n werken op hun beurt iconisch worden. Patronen of, recenter, monochrome achtergronden in acryl plaatsen zijn figuren in een verbeeldingswereld. De figuren zelf worden liefdevolle, naïeve karikaturen die omljnd zijn, waardoor ze een cartoonesk aura van belangrijkheid krijgen en een gevoel van abstractie oproepen.

Loïc maakt van de cultuur waarin hij leeft en waaruit hij put, een grafische cultuur. Hij schildert een *comic novel*, een meta-universum als het ware. Hij ontdoet z'n figuren van context, haalt ze uit de lineariteit van de tijd en de verhaallijn van de maatschappij. Hij haalt ze door een fictieve filter. Zijn schilderijen worden op die manier vormelijk narratief en leven een leven los van de werkelijkheid die ze verbeelden.

Loïc's schilderijen worden zelf popcultuur: ze zijn *signs of the times*. Loïc maakt deel uit van een generatie die is opgegroeid in een *open* en *instant* wereld. Daarin wordt snel en globaal gecommuniceerd en becommentarieerd, waardoor alternatieve werkelijkheden ontstaan. Loïc hanteert weliswaar een eigen taal en medium, maar de *meme*-achtige humor in z'n werk maakt het wel universeel herkenbaar.

Loïc leeft z'n kunst. Z'n kunst leeft hem. Dat heeft hij dan wel weer gemeen met Warhol: Loïc's *artistic style* is ook zijn *life style*.

Wie in The life of Loïc stapt, ontdekt een heel geestige wereld.

gdb